

[PUSTENNIK *sb m*

N sg pustennik.

Sł stp: *pustenik, Cn, Linde brak.*

Człowiek z pobudek religijnych żyjący w miejscu niezamieszkałym, z dala od ludzi, pustelnik:
pustennyk *solitudinarius* *ReuchlinBartBydg* G2, b7v; A potem przisedl iakobi pvstennyk nyiaki,
wyączgo ony wsiczi pitaly, rzekacz: I ktoris ty gest? ktorim on odpowiedzial: Ia gestem Ian, gloss
y prorok nawyssego *SprChęd* 143/13.

Cf **PUSTELNIK**

AN